

Ludmila Levinská roz. Metteová

1) Jak se seznámili rodiče?

Maminka Kristýna Kubištová (rozená Kadlecová) po smrti prvního manžela žila s 5 dětmi na statku ve Volyňské gubernii na Ukrajině.

Otec Karel Mette narukoval v roce 1914 do armády Rakousko-Uherska a přeběhl do zajetí na ruské frontě v červenci 1915 u Lublina. Protože pro přeběhlíky neměla ruská strana živobytí, tak je umísťovala na práci a za stravu na hospodářství. Tak se dostal na statek Kubištových.

Při pobytu se sblížil s maminkou a čekali spolu dítě, což tatínek netušil, protože byl povolán k rodící se české jednotce u České Družiny v Rusku. V roce 1917 vstoupil do Čsl. Legií v Rusku. V roce 1918 byl raněn v bitvě u Bachmače a postupně se se svou jednotkou přesunul do Čeljabinska.

Při postupu fronty na Ukrajině koncem roku 1915 museli všichni (nejen Kubištovi) utéct ze svých domovů, a to pouze s tím, co pobrali. Dokonce jim shořeli i dokumenty (křestní listy, atd.). Cestou vlakem neměli co jíst a pili často i zkaženou vodu. Na úplavici zemřeli 3 sourozenci. Živí zůstali jen 2, a to Gustav a Albína. Po příjezdu do Čeljabinska se narodila 23. 3. 1916 Ludmila a maminka s dětmi zůstala v Čeljabinsku, kde se na železnici přepravovalo vojsko, zásoby a ranění.

Někdy v roce 1919 šla sestra Albína na trh, a když se vrátila, řekla mamince, že tam viděla toho pána, který u nich chvíli bydlel před pár lety ještě doma. Maminka nevěřila, ale šla se tam podívat a opravdu to byl on. Teprve teď se tatínek dozvěděl, že má dceru Ludmilu a začal se o ně všechny starat. Československé legie, kde sloužil tatínek, v té době měly štáb právě v Čeljabinsku. Maminka se starala o vojáky, prala, vařila, atd. a dle jejích slov se v té době měli všichni velice dobře.

Začátkem roku 1920 se rodiče vzali v Irkutsku a spolu se svou jednotkou se celá rodina přesouvala na východ až do Vladivostoku. Tam do poslední chvíle sloužil tatínek u obrněného vlaku Orlík.

2) Jaká byla cesta do Československa?

Spolu s rodinou odpluli na nákladní lodi „Teuger“ do Evropy do přístavu Terst, kam dorazili v létě 1920 a poté jeli vlakem do Prahy a zpět do Pardubic.

Na lodi fungovala i škola pro děti vojáků a posádky a na několika místech loď zastavila pro doplnění uhlí, dřeva, ale i zásob. Na lodi jeli několik měsíců a dle maminky jim tam nic nechybělo.

Tatínek pocházel ze Stolan u Chrudimi a tam se ubytovali u jeho bratra. Jeho žena však nechtěla, aby u nich žili, protože si sebou z Ruska přivezl tatínek starší ženu o cca 10 let a kromě jednoho svého dítěte i 2 cizí „pancharty“.

Proto si hledali ubytování, které našli po odjíždějících vyláčených vojácích v pardubické Karanténě (na místě dnešního sídliště Dukla).

3) Seznámení s manželem+rodina

Vilém Levinský byl bratr kamarádky z práce, kde Ludmila pracovala (Telegrafia Pardubice, později Tesla). Setkali se na bále a Vilém se o ni zajímal, ale vůbec netančil, což Ludmile vadilo. Co ale uměl, bylo hrát na harmoniku a výborně zpívat. Na přímluvu své kamarádky - sestry Viléma se s ním párkrát sešla a začali spolu chodit. Vzali se v roce 1939 a shodou okolností si tato kamarádka Marie Levinská vzala za muže Ludmilina bratra Gustava Kubištu.

2. října 1940 se jim narodil první syn Karel, který zemřel v roce 2003. V roce 1946 se jim narodil druhý syn Vilém, který žije stále v Pardubicích.

Manžel Vilém pracoval celý život jako dlaždič a po úraze, kdy ho srazilo auto v roce 1983, musel zůstat doma a po vleklé nemoci zemřel v srpnu 1989.

Válku prožili v domě u věznice „pracovna“ na Židově, kde byl několik měsíců vězněn i Ludmilin bratr Gustav za šíření protiněmeckých letáků. Jejich dům byl 2x poškozený při bombardování spojeneckých letadel a museli se na čas vystěhovat, než se dům opraví. V květnu 1945 se museli na čas vystěhovat znovu, protože dům obsadila Rudá armáda.

V roce 1952 se rodina přestěhovala do bytovky na sídlišti Dukla, kde Ludmila žila do léta 2014, ale bohužel po několika „příhodách“, kdy musela na čas být i v nemocnici se podařilo najít místo v domově pro seniory v Pardubicích.

Před pár lety pí Ludmile předpověděla kartářka, že se určitě dožije 100 let, což se rychle blíží a vypadá to, že měla kartářka pravdu.